

“ମୁଁ ବାପାଙ୍କୁ ପେପର ଓ ରଙ୍ଗବୁଡ଼ା
ଭୁବନେଶ୍ୱର ବେଳ ଫୋନ୍‌ଟା ଧରି ବାହାରି
ଆସିଲ ବାହାରକୁ କହିଲା, ବାପା ଆଜି
କାହିଁ ଏଣୁତେଣୁ ଗପୁଛନ୍ତି ଝର୍କାଆଡ଼କୁ
ବାହି କହୁଥିଲି ଧଳାପାରାଗାଏ ରହିଛା
ମୋତେ କାରାର, ତୁଳା ଦେ’, ମୁଁ
ତା’ ଚିତ୍ର ଆଜିବା ଭାଇ କହିଲା— ମୁଁ
ବି କାଲିରାତିରେ ଧଳାପାରାର ସ୍ଵପ୍ନ
ଦେଖିଛି”

ଧଳାପାରା

ଚନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରତାପ ବିଶ୍ୱାଳ

ମୋତେ ବାଜି ଯାଇଥାର ଠେଣେ ଖାନେଇ
ଖାନେଇ କୁହୁତି ଫଳର ତିଥିଥାର । ଆଗୁଠି
କୁହୁତି ଆଶନ୍ତି ଫଳର ତିଥିଥାର । କୁହୁତି କୁହୁତି
ବୋରିଯା ପରେ ସେ ଆମର ହାନିଲାଭ, ଭଲମୟ,
କୁହୁତି, ବୋରିଯାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ । ମୋତେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “ବାପାରେ ଭାଇ
ଆଜି ଫଳର ତିଥିଥାର କେଇବେଳେ
ବୋରିଯାର କୁହୁତି ପରେ ବସା । ଗୋଟିଏ
ପାରିଲିସି ଆକାଶ ବିଶରାର ଉଠିପାରୁ ନ
ଥିବା ବୋରାକୁ କଣ ବା କୁହୁତାଯାଇପରିବା ।
ସକଳ ପୁରୁଷ ଆଲୋକ ସାଧାରଣ
ବାଣେ କୋଠିର ଆସିଲେ କୁହୁତି ଖୋଲି
ଦିଅରେ ସେ ଖୁବି ରଖିବା । କେବେ କିଏ
ଖୋଲନ୍ତି ତ କେବେ ଖୋଲନ୍ତି ନାହା ।

ଯେ କୁହୁତି ତାଙ୍କ ପରିଚି ପୁରୁଷ କଥା ।

ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାର, ବର୍ଷା, ଶାତ, କାରକ ସବୁ
ସମାନ ହେଲେ ବି ଯେ ପରାନ୍ତି ଏବେ ବି
ରହୁଥିବ ଆସୁଛି ନା ଆମ ଏ ପୁରୁଷକୁ ?

କାହିଁ ତ କାର ରାହିଲି, କୋଳି ଗାତରି ।

ବନ୍ଦିଯାଇଛନ୍ତି ତା’ହେଲେ ପୁରୁଷା ପୁରୁଷା ।

ଆଉ କଣ ଯୋଗା ଗାତ ରାହିଲି ?

ଗରିବ ସୁର୍ଜ ପଢ଼ସବୁ ସୁର୍ଯ୍ୟରକ୍ଷିତର
ତୋକ ଥିଲେ କରୁଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ଗାଁ
ବିଳ ମାର୍ଗର ତାଥାରି ତାଥାରି । ଏବେ
କଣ କଣ ପାରେ କାହିଁ ହେଲେ ?

ମୁଁ କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “ବାପାରେ ଭାଇ
ଆଜି ଫଳର ତିଥିଥାର କେଇବେଳେ
ବୋରିଯାର କୁହୁତି ପରେ ବସା । ଗୋଟିଏ
ପାରିଲିସି ଆକାଶ ବିଶରାର ଉଠିପାରୁ ନ
ଥିବା ବୋରାକୁ କଣ ବା କୁହୁତାଯାଇପରିବା ।
ସକଳ ପୁରୁଷ ଆଲୋକ ସାଧାରଣ
ବାଣେ କୋଠିର ଆସିଲେ କୁହୁତି ଖୋଲି
ଦିଅରେ ସେ ଖୁବି ରଖିବା । କେବେ କିଏ
ଖୋଲନ୍ତି ତ କେବେ ଖୋଲନ୍ତି ନାହା ।

ଯେ କୁହୁତି ତାଙ୍କ ପରିଚି ପୁରୁଷ କଥା ।

ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାର, ବର୍ଷା, ଶାତ, କାରକ ସବୁ
ସମାନ ହେଲେ ବି ଯେ ପରାନ୍ତି ଏବେ ବି
ରହୁଥିବ ଆସୁଛି ନା ଆମ ଏ ପୁରୁଷକୁ ?

କାହିଁ ତ କାର ରାହିଲି, କୋଳି ଗାତରି ।

ବନ୍ଦିଯାଇଛନ୍ତି ତା’ହେଲେ ପୁରୁଷା ପୁରୁଷା ।

ଆଉ କଣ ଯୋଗା ଗାତ ରାହିଲି ?

ଗରିବ ସୁର୍ଜ ପଢ଼ସବୁ ସୁର୍ଯ୍ୟରକ୍ଷିତର
ତୋକ ଥିଲେ କରୁଛନ୍ତି— ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ଗାଁ
ବିଳ ମାର୍ଗର ତାଥାରି ତାଥାରି । ଏବେ
କଣ କଣ ପାରେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାବାଦୀ ଲାଗିଥିଲା
ବାପକର ଏହି କଥା କେଇପଦ ।

ଅଛି କହିଲେ— “କାହିଁ ହେଲେ କାହିଁ ?

ମୋତେ କିନ୍ତୁ

ସଂଖ୍ୟପରେ ଶ୍ଵର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରିବ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁଦାନ ବୁନ୍ଦେଶ୍ୱର, ୨୮୧୦(ଶୁଭେ):

ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲା ସରକାର ଶ୍ଵର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରିବ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁଦାନ ବୁନ୍ଦେଶ୍ୱର, ୨୮୧୦(ଶୁଭେ):

